

var første Taler, at det ikke var værd at gaa ind paa dette Spørgsmaal ved denne Lov, det er jo et Spørgsmaal, som ikke er særligt for Kjøbenhavn. Han mente, der ikke var særlig Trang til i Kjøbenhavn at give Kvinder Valgret, der var lige saa megen, maaske større Trang dertil i Købstæderne og paa Landet. Skulde det altsaa gøres, maatte det være ved en almindelig Lov om den kommunale Valgret. Ja, jeg maa sige, ligesom tidligere foregaaende ærede Talere, at jeg vilde anse det for overmaade heldigt, om vi kunde faa en saadan almindelig Bestemmelse, thi skønt jeg er Repræsentant for Kjøbenhavn, under jeg ogsaa mine Landsmænd, baade paa Landet og i Købstæderne, hvad der er godt og retfærdigt. Men alligevel, da vi nu her dog kun beskæftige os med en Lov for Kjøbenhavns Kommune, saa lad os begynde med det. Naar de andre Valglove kommer, som de vel gøre i ikke for fjern Fremtid, saa lad os indføre det der, det bliver nemligvis det samme Princip, der vil komme til Anvendelse, thi der er ingen Grund til at gøre Forskel mellem Kjøbenhavn og Landet. Jeg kan derfor ikke se, at det er principstridigt eller mod de Regler, vi i det hele taget følge, at tage denne Bestemmelse om Kvinderne ind i en kjøbenhavnsk Valglov, fordi vi ikke paa en Gang kunne gennemføre den over hele Landet. — Saa kommer det Spørgsmaal, som en tidligere æret Taler har drøftet, om man ikke med Hensyn til Kvinderne er gaaet for vidt i Lovforslaget paa den Maade, man har stillet det. Har man ikke indrømmet Kvinderne Valgret i for stort Omfang herved? Dertil vil jeg gerne i al Almindelighed sige, at naar man ikke indrømmer Kvinderne Valgret i større Omfang eller under andre Betingelser, end man indrømmer Mændene det, ser jeg ikke, hvorledes det kan siges, at man er gaaet for vidt. Der forlanges de samme Betingelser; de skulle være myndige, de skulle være 25 Aar, de skulle være raadige over deres Bo, og de maa ikke være i tjenende Stilling. Det er det, man forlanger af Mændene og ogsaa af Kvinderne. Og dernæst er der det, at de skulle svare Skat, og det vide vi jo alle, at det er et forholdsvis meget ringe Antal Kvinder, der virkelig svare Indkomstskat. Den ærede første Taler har opgivet det til 5000 her i Kjøbenhavn. Det er jo meget lidt i Forhold til det store Antal Kvinder, der lever her i Kjøbenhavn. Det er altsaa i Virkeligheden kun forholdsvis faa Kvinder, kun nogle faa Procent af Kvinderne, som

derved faa Valgret. Nu siger man: Ja, men man skal principmæssig her lægge noget andet til Grund, man skal forlange Selvstændighed, det skal ikke være enhver Kvinde, der er myndig og raadig over sit Bo, og som svarer Skat, nej, det skal kun være selvstændige Kvinder, lad det være Enker og lad det være Jomfruer, det maa bare ikke være gifte Koner. Jeg tror nok, man vil give Enker og ugifte Kvinder Valgret, men de gifte Koner, selv om de have Særformue, selv om de ere myndige, som de ere efter den Lov, vi vedtog i Fjor, de maa ikke komme med. Det ærede 3dje Medlem for Kjøbenhavn (Gustav Hansen) anførte som Grund dertil, at Mand og Hustru ere et, og dette Konsortium repræsenteres af Manden, og saa er det naturligt, at han kommer til, at stemme, men han skal alligevel kun have een Stemme, skønt han repræsenterer to. Jeg kunde forstaa, hvis man gav Manden to Stemmer, fordi han repræsenterer sin Kone med Særformue, men det vil man dog vel næppe komme ind paa. Maa jeg tillade mig at spørge: Hvad er en selvstændig Kvinde, hvorledes vil man definere et saadant Begreb i dette Lovforslag, saa at det kan være praktisk brugeligt? Skal det Udvalg, der sidder og afgør Stemmelisterne, eller Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse afgøre, om en Kvinde er en selvstændig Kvinde? Jeg ved ikke, hvad man tænker paa. Skal hun have særlig Husstand? Har en enlig Syerske, der maaske har en Forretning, men som hverken har Mand eller Børn, maaske heller ikke Tyende, har hun Husstand? Nej, det har hun ikke, men hun kan derfor meget godt have en selvstændig Virksomhed. Det er altsaa ikke heldigt dette med den selvstændige Stilling. Og jeg siger: Hvor mange Kvinder — ogsaa gifte Koner — ere ikke saaledes stillede, at de, naar de have Særformue og ere myndige, som de de jo i Reglen ville være, foruden Renterne af Særformuen, hvis de have Særformue, bidrage noget til Familiens Underhold ved at have en lille Geschæft ved Siden af enten med Mel og Gryn eller med Kunstbroderi, eller, som jeg hørte forleden Dag, om en Kvinde, som tjente store Penge ved at opdrætte Hunde. Hun er gift Kone; er hun selvstændig Kvinde? Ja, jeg tror, hun er meget selvstændig, men hun er gift og bor i samme Hus som Manden og driver Husstand sammen med ham. Jeg tror, denne Distinktion er upraktisk, og den er heller ikke nødvendig, fordi de Kvinder, der have egen For-